

## DISSABTE SANT - 2023

### OFICI DE LECTURA I LAUDES

El Dissabte Sant és el segon dia del *Triduum* Pasqual. Ahir contemplàvem la passió i mort del Senyor. Demà celebrarem la seva victòria sobre la mort i el pecat, que és també la nostra victòria. Avui l'Església, nosaltres, estem vora el sepulcre del Senyor, en el silenci i la meditació dels fets ocorreguts amb la nostre fe i esperança posada en la seva resurrecció.

L'Església avui no celebra els sacraments, però sí que prega. No podem deixar mai de pregar. És aquest un manament del Senyor que els Apòstols ens recordem constantment i que l'Església ha après. El dissabte Sant és el dia de la pregària esperànçada, en el silenci de Déu. Litúrgicament, estem vivint el que va viure Maria. Ella, després del Divendres Sant, viu la fe, que mai no va deixar en tot el seu pelegrinatge pe aquest món. És la mateixa fe que expressà Maria amb el *Fiat* en l'anunciació. És el sí, la fermesa al peu de la creu on moria el seu Fill diví. Maria prega amb fe i espera contra tota esperança, com el nostre pare Abraham, com els grans personatges de l'Escriptura, com els màrtirs de la fe cristiana, com tants homes i dones de la història de l'Església.

La nostra fe es fa pregària. La fe, com diu un autor, és aquesta acció en què l'home travessa el temps de l'allunyament i del silenci de Déu. La fe no és sempre l'experiència de l'amorosa presència de Déu, sinó també el seu aparent ocultament, silenci i absència i, per consegüent, tota la càrrega i obscuritat que són pròpies de la fe. Necessitem pregar per a mantenir la nostra fe. Hi ha tantes veus i tantes coses que volen arrencar la fe del nostre cor, que tenim necessitat ara, potser com mai, de pregar. Ens recordava sant Joan Pau II: «Erra qui pensi que el comú dels cristians es pot conformar amb una oració superficial incapaç d'omplir la seva vida. Especialment enfront de tantes formes de posar a prova la fe, no solament serien cristians mediocres, sinó "cristians amb risc". En efecte, correrien el risc insidiós que la seva fe es debilités progressivament, i potser acabarien per cedir a la seducció dels succedanis, acollint propostes religioses alternatives i transigint àdhuc amb formes extravagants de superstició» (*Novo millennio ilneunte*).

Germans, en el silenci i la pregària, vivim, juntament amb Maria, amb fe i esperança el Dissabte Sant.